

Just a l'esquerra de la popular <u>Om Mani Padme Um</u> de l'Agulla de l'Arbret trobem l'Aitor, una via d'un caire radicalment diferent i del tot recomanable. Al contrari que la seva veïna l'Aitor és una via que conserva l'essència de l'escalada d'Agulles: escalada sobre plaques excel·lents, equipada per sota i amb les assegurances només allà on són necessàries.

· Via: Aitor

• Zona: Montserrat – Agulles

· Dificultat: V

Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Baix
Llargària: 100 metres

• Equipament: Via equipada amb parabolts

Material: 6 cintes exprésOrientació: Sud-oest

Aproximació:

Hem d'anar fins al refugi Vicenç Barbé. Des d'aquí hem de prendre el camí en direcció nord que condueix fins Les Bessones. Un cop superem les Bessones el camí es desvia cap a l'esquerra i arribem a la bessant sud de l'Agulla de l'Arbret. La via es troba a l'esquerra d'una filera de químics (Om Mani Padme Hum) i hi ha una placa amb el nom gravat al peu de via.

L1(IV+)

Al peu de via trobem una petit rètol amb el nom. Hem d'escalar per la placa, inicialment bastant tombada, en lleugera tendència a l'esquerra. El primer parabolt està bastant amunt, tot i que arribar-hi no té excessives complicacions. Després la via segueix en tendència la dreta i recte amunt. Les assegurances allunyen un xic i només es troben aprop quan augmenta la dificultat, per tant haurem d'escalar controlant una mica per on va la via. Abans d'arribar a la reunió trobem el passatge clau de la primera tirada, una zona una mica més vertical i amb presa petita. 30 metres.

L2(V-)

La sortida de la reunió és vertical i amb grans còdols, que van fent-se més escadussers a mida que anem pujant, la verticalitat però, també minva. En aquest punt hem de seguir en diagonal a l'esquerra, on després d'una bona passejada des de la darrera assegurança podrem xapar un parabolt que ens donarà la suficient tranquil·litat per arribar a la reunió.

L3(V)

Es surt de la reunió fent una diagonal a l'esquerra per una placa més o menys tombada fins xapar la primera assegurança. En aquest punt seguim recte amunt ara en terreny més vertical i escalem sobre preses no gaire grans però força bones. Un cop superat aquest tram, que és el pas clau del llarg, la via es va tombant fins arribar a la reunió, que es feia originalment en una savina, però que ara podem fer a una reunió de parabolts que hi ha tot just al costat. 25 metres.

L4(III+)

Aquesta tirada és comuna amb l'Aresta Brucs i és un tràmit fins a la darrera reunió. La tirada és neta, però podem empalmar aquesta amb l'anterior sense cap altre problema que la comunicació entre els membres de la cordada. 15 metres.

Descens:

A la cara est hi ha una instal·lació de ràpel. Es pot fer un sol ràpel de 50 metres o bé 2, un de 20 metres i després un altre de 30 (trobem una instal·lació al costat d'un arbre)

El que més m'ha agradat:

- Ètica de la via, oberta per sota i sense abusar de les expansions.
- · Ràpida de fer.